

DR OLAF GUBRYNOWICZ

Dr Olaf Gubrynowicz urodził się 4. 01.1948 roku w Zgorzelcu w rodzinie repatriantów ze Lwowa. Od 1952 roku do chwili obecnej mieszka we Wrocławiu i tu uzyskał wykształcenie podstawowe w szkole im. Stefana Żeromskiego a średnie w IV Liceum Ogólnokształcącym otrzymując w 1966 roku świadectwo maturalne. Od 2.09.1966 do 15.01.1967 pracował w Stacji Pogotowia Ratunkowego Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego we Wrocławiu w charakterze sanitariusza, a następnie do lipca 1967 w Państwowym Domu Dziecka w Krzeszowicach k/Krakowa jako pielęgniarz. Od 1.10.1967 do 15.11.1972 studiował na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej we Wrocławiu uzyskując dyplom mgr farmacji. Z dniem 1.12.1972 podjął pracę w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Farmaceutycznego „Cefarm” we Wrocławiu na stanowisku młodszego asystenta w aptece nr.160 przy ul. Traugutta121. Po roku pracy awansował na zastępcę kierownika magazynu narkotyków i trucizn oraz fasowni w hurtowni PZF „Cefarm”. Od 1.10.1978 pełnił funkcję st. Inspektora farmaceutycznego, a od 1.10.1979 kierownika działu spraw pracowniczych. Z dniem 1.12.1987 powołany zostaje na stanowisko zastępcy dyrektora ds. aptek, a następnie po wygranym konkursie z dniem 1.03.1990 na stanowisko dyrektora naczelnego PZF „Cefarm” we Wrocławiu zatrudniającym około 3000 pracowników.

Oprócz dokonań wynikających z wzorowo wykonywanej pracy, na szczególne wyróżnienie zasługują te, które wykraczały poza ramy obowiązków służbowych i były czynione społecznie. Z wielkim zaangażowaniem realizował humanitarną ideę objęcia opieką farmaceutyczną całego społeczeństwa. Uczestniczył w sesjach miast i gmin Dolnego Śląska gdzie swoimi wystąpieniami przekonywał radnych o potrzebie przydziału lokali na nowe apteki i mieszkania dla farmaceutów, dzięki czemu przyczynił się do rozwoju sieci placówek aptecznych i proporcjonalnego rozśrodkowania kadry z wyższym wykształceniem. Na drodze edukacyjno-negocjacyjnej doprowadził do przyjęcia przez załogę przedstawionych projektów zmian organizacyjnych i następnie przeprowadził restrukturyzację w PZF „Cefarm”. Istotnym elementem unowocześnienia przedsiębiorstwa było wdrożenie kompleksowego systemu elektronicznego przetwarzania danych spiętego modułem finansowo księgowym. Mimo wprowadzania głębokich zmian utrzymana była pełna harmonia między organami przedsiębiorstwa, załogą i działającymi związkami zawodowymi. Był jednym z głównych organizatorów zebrań, dyskusji i wyborów grupy inicjatywnej Samorządu Aptekarskiego odbywających się na forum Wrocławskiego Oddziału PTFarm, oraz PZF „Cefarm”. Zainicjował proces przekształceń własnościowych aptek na Dolnym Śląsku i jako główny architekt tych zmian dokonał to w sposób rzetelny i uczciwy. Prywatyzację aptek prowadził według jawnych i przejrzystych reguł, których konsekwentnie przestrzegał, a jako podejmujący decyzje tracił możliwość stania się właścicielem jednej z nich. W czasie tego procesu zapewnił ciągłość pracy aptek, finansowy interes skarbu państwa oraz prowadzenie tych aptek przez wysoko kwalifikowany personel. Dzięki jego postawie kilku byłych właścicieli upaństwowionych w 1951 roku aptek przejęło je ponownie. Szczególnie godnym podkreślenia jest fakt, że zrealizował te trudne zadania społeczno-gospodarcze nie ulegając

koniunkturalnym naciskom, ani nie wykorzystał dla własnych korzyści materialnych. Wielką gorliwość i zaangażowanie przejawia w ochronie zabytków. Dzięki Jego konsekwentnej i nieugiętej postawie zostały objęte nadzorem konserwatora zabytki kultury farmaceutycznej Dolnego Śląska. W procesie prywatyzacyjnym aptek potrafił doprowadzić do przekazania zabytkowych wyposażzeń placówek aptecznych na własność Samorządom Terytorialnym, oraz Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy. Aktywnie włączał się w działalność związaną z historią Wrocławia, za co został wyróżniony Złotą Honorową Odznaką Towarzystwa Miłośników Wrocławia. Z głęboką troską i znajomością zagadnienia podchodzi do spraw związanych z ekologią środowiska. Był jednym z inicjatorów likwidacji trucizn przechowywanych w aptekach Dolnego Śląska pochodzących sprzed 1951 roku, a następnie wykonawcą ich zmagazynowania i doprowadzenia do ekologicznej ich utylizacji. Był inicjatorem likwidacji uciążliwych kotłowni grzewczych usytuowanych obok terenów wodonośnych Wrocławia, doprowadzając do ich zastąpienia nowymi na paliwo ekologiczne. Wielkim osobistym zaangażowaniem wspierał i pobudzał współpracowników do podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Kierował pracowników PZF „Cefarm” na studia wieczorowe, zaoczne, farmaceutów na specjalizacje, kursy, konferencje. Dla robotników magazynowych i pracowników fasonni zorganizował szkolenie z zakresu dobrej praktyki magazynowej, co w istotny sposób przelożyło się na poprawę bezpieczeństwa obrotu, przerobu i przechowywania środków farmaceutycznych. Był opiekunem praktyk zawodowych słuchaczy Technikum Farmaceutycznego odbywających się w hurtowni farmaceutycznej. Podnosił również swoje kwalifikacje. W 1979 roku uzyskał I stopień specjalizacji z zakresu farmacji aptecznej, a w 1986 roku II stopień otrzymując tytuł specjalisty. W 1992 roku uzyskał stopień doktora nauk farmaceutycznych nadany uchwałą Rady Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej we Wrocławiu na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Chemia i stereochemia pochodnych bicyklo-[2.1.1]-heksanu”. Ukończył kilkanaście kursów z zakresu nauk farmaceutycznych, oraz kurs dla członków zarządów spółek i członków rad nadzorczych spółek prawa handlowego. Z mocy ustawy z dn. 22.02 1991 „O przedsiębiorstwach państwowych” Dz.U. Nr.18 poz. 80 zatrudnienie Jego na stanowisku dyrektora naczelnego zostało ograniczone do okresu pięcioletniego kończącego się 1.03.1995. Do czasu powołania przez Ministra Zdrowia nowego dyrektora tj. 1.06.1995 roku sprawował funkcję po. dyrektora naczelnego. Odchodząc z PZF „Cefarm” we Wrocławiu przekazał przedsiębiorstwo nowemu dyrektorowi w dobrej kondycji finansowej i bez zaległych spraw. Działalność dr Olafa Gubrynowicza, a przede wszystkim efekty dokonanych zmian wysoko oceniły Ministerstwo Zdrowia, Rada Pracownicza, Samorząd Aptekarski i Związki Zawodowe. Od 1.07.1995 podejmuje pracę w Akademii Medycznej we Wrocławiu na Wydziale Farmaceutycznym w Katedrze Farmacji Stosowanej, o obecnej nazwie Katedra i Zakład Technologii Postaci Leku na stanowisku adiunkta. Rozpoczął działalność dydaktyczną od opracowania i prowadzenia wykładów dla studentów V roku farmacji z farmakoekonomiki, ustawodawstwa i organizacji służby farmaceutycznej, marketingu oraz ćwiczeń z informatycznych programów aptecznych. Brał również udział w prowadzeniu ćwiczeń z receptury dla studentów III i V roku. Obecnie

prowadzi wykłady i seminaria dla studentów V roku z przedmiotu Farmakoekonomika i Prawo Farmaceutyczne oraz ćwiczenia z przedmiotu Farmacja praktyczna w aptece.

W sposób umiejętny potrafi treści teoretyczne przekładać na praktyczne ich wykorzystanie w pracy zawodowej. Szeroka wiedza w zakresie zjawisk generowanych przez leki, wzbogacona doświadczeniem zdobytym podczas zawodowych wyjazdów zagranicznych pozwoliła Mu na aktywne uczestnictwo w zmianach strukturalnych zachodzących w polskiej służbie zdrowia po 1989 roku. Zalicza się do pionierów nauczających farmakoekonomikę, będącą nową dziedziną w naukach, której znajomość pozwala na racjonalne i efektywne wykorzystanie zasobów służby zdrowia. Sprawował opiekę nad mgr farmacji odbywającymi staże podyplomowe w aptekach ogólnodostępnych, oraz praktykami studentów w aptekach szpitalnych, był również opiekunem ośmiu prac magisterskich. Słowem i przykładem przekazuje swoim uczniom wiedzę, umiejętności i zasady dobrych obyczajów w nauce, traktując studentów z życzliwością i należyłą powagą. Jest opiekunem osób specjalizujących się w zakresie farmacji aptecznej, z których 12 osób uzyskało już specjalizację.

W 1997 roku w obawie przed zbliżającą się do Wrocławia falą powodziową przeniósł zapasy chemikalii z magazynu ustytułowanego w piwnicy na wyższe kondygnacje zapobiegając zalaniu ich wodą.

W okresie pracy zawodowej był powoływany na ćwiczenia wojskowe rezerwy pełniąc tam funkcje kierownika apteki lub samobieżnej wytwórni płynów infuzyjnych. Posiada stopień kapitana Wojska Polskiego. Od 1997 prowadził wykłady i ćwiczenia z technologii postaci leku i zagadnień zawodowych dla słuchaczy Techników Farmaceutycznych Opola (1997-2001), Legnicy (2001-2003), Wrocławia (2001-2008).

W latach 2001-2002 prowadził wykłady na studiach podyplomowych w Studium Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego we Wrocławiu, prowadził również ćwiczenia z aseptycznej produkcji leków recepturowych w Studium Szkolenia Podyplomowego Wydziału Farmaceutycznego. Pracował równocześnie w aptece początkowo w niepełnym wymiarze etatu na stanowisku aptekarza w aptece „Teatralna” w okresie 1.05.1997-28.02.2000, a od 1.05.2000 do 30.06.2004 na pełnym etacie, jako kierownik aptek „Miła” w Siechnicy, a następnie „Tynieckiej” w Tyńcu Małym.

Zainteresowania naukowe dr Olafa Gubrynowicza dotyczyły chemii i stereochemii związków terpenowych. W szczególności zajmował się: wykorzystaniem związków terpenowych do otrzymywania nowych pochodnych o skondensowanych pierścieniach, redukcją nienasyconych związków bicyklicznych w rozpuszczalnikach aprotycznych, uwalnianiem wolnych alkoholi terpenowych z ich estrów p-toluenosulfonowych i amin związków terpenowych z ich p-toluenosulfonamidów w procesie redukcji litem w etyloaminie, syntezą amin pochodnych bicyklo-[2.1.1]-heksanu i ustalaniem ich konfiguracji absolutnej, rozwiązał problem otrzymywania jednorodnego (-)(1S,2R,4S)- 1-metylo-4-izopropylcykloheksano-2-karbonitrylu z (+) dihydrokarweolu, opracował efektywną metodę wymiany grupy p-toluenosulfonowej na azydową w związkach bicyklicznych, poszukuje wśród pochodnych pirydynopirymidyny związków o działaniu przeciwbakteryjnym.

Dorobek naukowy obejmuje 55 pozycji ewidencjonowanych przez Bibliotekę AM we Wrocławiu, oraz jest współautorem 2 patentów i 6 następných zgłoszeń patentowych. Z publikacji na szczególne wyróżnienie zasługuje 13 oryginalnych prac eksperymentalnych opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych o zasięgu międzynarodowym, oraz 25 doniesień naukowych prezentowanych na Zjazdach i Kongresach. Jest współautorem obszernego naukowego opracowania z zakresu historii farmacji pt. „Przekształcenia organizacyjne w zaopatrzeniu farmaceutycznym na Dolnym Śląsku 1945-1995” opublikowanym w 2001 roku. Wygłaszał również wykłady na zebraniach naukowo-szkoleniowych Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, w Ośrodkach Doskonalenia Kadr Medycznych na kursach podyplomowych dla lekarzy we Wrocławiu i Opolu, oraz szkoleniach podyplomowych pielęgniarek. Uczestniczył w Komisjach Egzaminacyjnych dla zdających egzamin specjalizacyjny z zakresu farmacji aptecznej, oraz Komisji kwalifikującej mgr farmacji do specjalizacji.

Na szczególne wyróżnienie zasługują zachowania, które były czynione społecznie, a w szczególności olbrzymie zaangażowanie w pracach dużych przedsięwzięć, które pozwoliło na wzorowe ich zorganizowanie oraz przeprowadzenie. Brał udział w Komitetach Organizacyjnych Obchodów 50-lecia Wydziału Farmaceutycznego AM we Wrocławiu, Międzynarodowego Seminarium „Perspektywy Farmacji Szpitalnej w Unii Europejskiej”, który odbył się we Wrocławiu w 1998 roku, Obchodów rocznicy śmierci prof. Mikulicza-Radeckiego i 50-lecia nauki polskiej na Dolnym Śląsku w 2003r. Wybierany był do gremiów rozstrzygających trudne sprawy międzyludzkie, był przez dwie kadencje w latach 2002-2008 członkiem Senackiej Komisji Arbitrażowej AM we Wrocławiu. Od roku 2002 do 2008 przez dwie kadencje pełnił funkcję członka Wydziałowej Komisji Wyborczej, oraz brał udział w pracach Komisji Nadzorującej Wybory do Komitetu Badań Naukowych. W okresie 2002-2005 był członkiem Senackiej Komisji Inwestycji i Remontów oraz Komisji ds. opracowania programów studiów na Wydziale Farmaceutycznym. Aktywnie uczestniczy w Towarzystwach Naukowych. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Towarzystwa Toksykologicznego, w którym od 2008 pełni funkcję v-ce przewodniczącego Oddziału Wrocławskiego, Towarzystwa Terapii Monitorowanej, Towarzystwa Farmaceutyczno-Ekonomicznego, oraz Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, w którym od 2007 jest członkiem Prezydium Zarządu Głównego. Od 1989 roku do chwili obecnej (7 kadencja) pełni funkcję v-ce prezesa Wrocławskiego Oddziału PTFarm zrzeszającego 1288 członków. Był siedem razy delegatem na Walne Zgromadzenie Delegatów PTFarm. W latach 1989-1992 oraz 1998-2004 przez trzy kadencje był członkiem Sądu Koleżeńskiego w Zarządzie Głównym Towarzystwa. Brał czynny udział w XIV Naukowym Zjeździe PTFarm w 1989 roku, jako zastępca przewodniczącego sekcji farmakoekonomiki a w 2004 roku był zastępcą przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego XIX Naukowego Zjazdu PTFarm. W 1998 roku był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego obchodów Jubileuszu 50-lecia Wrocławskiego Oddziału PTFarm. Jest również z-cą przewodniczącego sekcji Historii Farmacji przy Wrocławskim Oddziale Towarzystwa. Był współredaktorem wydania Jubileuszowego pt. „50-lecie Wrocławskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego (1948-

1998)”. Dużą aktywność wykazuje w działaniach przygotowawczych i obsłudze comiesięcznych zebrań naukowo – szkoleniowych, przyczyniając się do zdobywania przez członków Towarzystwa punktów edukacyjnych wymaganych w szkoleniu podyplomowym farmaceutów. Od 2007 jest współredaktorem „Roczników Naukowych Wrocławskiego Oddziału PTFarm”, oraz współredaktorem wydania książkowego przygotowanego do druku pt. „Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne na Dolnym Śląsku 1948 – 2008”.

Na szczególnie wysoką ocenę zasługują dokonania dr Olafa Gubrynowicza w latach 1989-91, bo podejmowane przez niego decyzje skutkują obecnie pozytywnymi zmianami, będącymi następstwem strukturalnych zmian polskiej farmacji na Dolnym Śląsku. Za działalność społeczną, gospodarczą i naukową otrzymał następujące odznaczenia i wyróżnienia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, który wręczany był osobiście przez Prezydenta RP, Złoty, Srebrny i Brązowy Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Medal im. Ignacego Łukasiewicza, Odznaki: „Za wzorową pracę w Służbie Zdrowia”, „Za zasługi dla Województwa Legnickiego”, „Za zasługi dla Województwa Wałbrzyskiego”, „Za zasługi dla Województwa Wrocławskiego i miasta Wrocławia”, „Honorowa Złota Odznaka Towarzystwa Miłośników Wrocławia”, „Złota Odznaka Honorowa Academia Medica Wratislaviensis”, „Odznaka Honorowa Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego”, „Odznaka II stopnia Honorowego Dawcy Krwi”, oraz wyróżnienia okolicznościowe: Medal z okazji 50-lecia Akademii Medycznej we Wrocławiu, Medal z okazji 50-lecia Wydziału Farmaceutycznego AM we Wrocławiu, Medal z okazji 60-lecia Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Otrzymał również 6 nagród JM Rektora AM we Wrocławiu, oraz nagrodę indywidualną ZG PTFarm.

Jest 36 lat żonaty, ma trzy córki, z których dwie są farmaceutkami a trzecia studiuje na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu. Jest również dziadkiem czworga wnuków.

Opracował prof. dr hab. Aleksander A. Kubis